

Универзитет у Крагујевцу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Број: 2315/4
19.09.2017. године

Декан Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, на основу чл. 87. Статута Правног факултета у Крагујевцу, а по указаној потреби, донео је 19.09.2017. године,

РЕШЕЊЕ

Ставља се на увид јавности Извештај Комисије о оцени научне заснованости теме докторске дисертације

"Криминалистички и правни аспекти доказивања кривичних дела корупције"

и испуњености услова за израду докторске дисертације кандидата Богдана Јанковића, објављивањем на интернет страници Правног факултета у Крагујевцу, у трајању од 15 дана.

Образложење

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације "Криминалистички и правни аспекти доказивања кривичних дела корупције" и испуњености услова за израду докторске дисертације кандидата Богдана Јанковића, образована Одлуком Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу, Број: IV-02-592/19 од 14.06.2017. године, доставила је Факултету Извештај, дана 10.07.2017. године.

Сагласно чл. 9. ст. 2 Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, докторског уметничког пројекта и Одлуке о изменама и допунама Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, докторског уметничког пројекта Универзитета у Крагујевцу, по добијеном позитивном мишљењу надлежних органа Универзитета у Крагујевцу, Факултет ставља на увид јавности достављени Извештај.

Имајући у виду наведено донео сам решење како гласи у диспозитиву.

Доставити:

- Сајт Факултета,
- Архива.

ДЕКАН

Проф. др Драган Вујисић

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ

ПРИМЉЕНО: 10.07.2017			
Орг. јед.	Број	Пакет	Предмет
08	2315		

Одлуком Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу, бр. IV-02-592/19 од 14.06.2017. године, формирана је Комисија за оцену научне заснованости теме под називом "Криминалистички и правни аспекти доказивања кривичних дела корупције" и испуњености услова кандидата Богдана Јанковића, у саставу: др Снежана Соковић, редовни професор Правног факултета, Универзитета у Крагујевцу; др Станко Бејатовић, редовни професор Правног факултета, Универзитета у Крагујевцу; др Милан Шкулић, редовни професор Правног факултета, Универзитета у Београду – сви са уже кривичноправне научне области.

Пошто је размотрила пријаву теме докторске дисертације коју је кандидат поднео, Комисија доставља следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографија студента

Богдан Јанковић је рођен 08.02.1986. године у Београду, где је 2001. године завршио Основну школу "Војвода Мишић", 2005. године XII београдску гимназију, општи смер. На Правном факултету Универзитета у Београду је дипломирао 19.10.2009. године са укупном просечном оценом 7,61. На трећој години је докторских академских студија, ужа кривичноправна научна област, на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

Приправнички стаж је обављао од новембра 2009. године у Другом општинском суду у Београду, од јануара 2010. године у Првом основном суду у Београду, а од маја 2010. године, па до стицања услова за полагање правосудног испита у Вишем суду у Београду. У мају 2012. године положио је правосудни испит.

Од фебруара 2013. године запослен је као судијски помоћник – саветник у Апелационом суду у Београду и распоређен у Кривично одељење. Од августа 2015. године распоређен је да поступа и у предметима рехабилитације. У априлу 2016. године добија звање самосталног саветника и бива распоређен у Веће Председника Кривичног одељења Апелационог суда у Београду. Поред, редовних активности, које се огледају у изради судских одлука у наведенима материјама, од априла 2016. године, бива ангажован од стране Председника Кривичног одељења Апелационог суда у Београду да анализира спорна правна питања из кривичноправне материје, и да прати и анализира кривичноправне прописе, у погледу чије примене су уочени проблеми у судској пракси. У Извештају о учинку судијских помоћника за 2016. годину, од када се примењују нови систем

контроле и вредновања квалитета рада, Богдан Јанковић је судијски помоћник са највећим бројем поена (98) у Апелационом суду у Београду. У свом досадашњем радном ангажману, у својству саветника, је изради преко 1.200 судских одлука.

Богдан Јанковић је до подношења пријаве теме докторске дисертације објавио, односно прихваћено му је у својству аутора или коаутора, укупно 7 радова:

- Janković, N., Pavun, S., Janković, B., GREŠKE U FORENZICI: DEFEKT ZNANJA ILI DEFEKT MORALA, Svet Rada, 2015, Vol. 12, бр. 2/2015, str. 150-157, ISSN 1451-7841;
- Janković, N., Janković, B., PROCENA MOBINGA U SUDSKOJ PRAKSI, Sudskomedicinsko veštačenje nematerijalne štete, Beograd, 2011. str. 485-495;
- Janković, N., Janković, B., Milošević, A., Miljević, Č., PRAVO NA ŽIVOT I SMRT – GRANICE RIZIKA U MEDICINI, Svet Rada, Vol 8, br. 2/2011, Beograd, str. 204-213, ISSN 1451-7841;
- Milošević, A., Stanković, E., Janković, B., PRAVNO MEDICINSKI ASPEKTI PROBLEMATIKE ZAVEŠTANJA, Engrami, 2011, Vol 33, januar-mart, Beograd, str. 61-71, YUISSN 0351-2665 M52;
- Janković, B., PERSONALNE KARAKTERISTIKE JUVENILNIH DELINKVENATA U OKVIRU PRAVNE REGULATIVE, Engrami, 2011, Vol 33, januar-mart, Beograd, str. 73-77, YUISSN 0351-2665 M52;
- Janković, B., Janković, N., HOMICIDIUM, Engrami, 2010, Vol 32/3, jul-septembar, Beograd, str. 79-88, YUISSN 0351-2665 M24;
- Janković, B., ALKOHOLIZAM KAO FAKTOR PRILIKOM UTVRĐIVANJA ČINJENIČNOG STANJA U KRIVIČNIM POSTUPCIMA, Engrami, 2016, Vol 38, januar-mart, Beograd, str. 49-59, YUISSN 0351-2665 M52

2. Наслов рада

Наслов. За радни наслов докторске дисертације Богдан Јанковић предлаже „Криминалистички и правни аспекти доказивања кривичних дела корупције“.

3. Проблем и предмет истраживања

Проблем истраживања. Кривична дела корупције су једно од горућих питања сваког друштва, а посебно друштава у транзицији. Кандидат истиче да превентивне и репресивне мере контроле и сузбијања кривичних дела корупције до сада нису дале задовољавајуће резултате. Као што програми превенције корупције који се примењују у свету, код нас не могу да заживе, тако ни репресивна, а посебно судска делатност није на задовољавајућем нивоу.

Сузбијање ових деликата је у многоме отежано услед њихове природе.

Реакативан приступ, који се у знатној мери ослањао на класична доказна средства, није у стању да на адекватан начин сузбије коруптивно деловање. Тим пре ако се имају у виду појавни облици, који се огледају у прикривености, односно одсуству доказа, затим својства учинилаца, који злоупотребом својих службених овлашћења успевају да прикрију трагове, као и тромост и неефикасност самог кривичног поступка. Постоје заиста велики проблеми у доказивању ове групе кривичних дела и они се огледају у свакодневној судској пракси.

Кандидат наглашава да приликом сузбијања ове негативне друштвене појаве, парцијалан приступ решавања није ефикасан и сматра да се мора имати у виду опште стање, те сви фактори ризика, који отежавају или онемогућавају прикупљање доказних информација. Кандидат заузима став да је управо због тога потребно прво на теоријском плану анализирати коруптивна кривична дела, те извршити апстраховање заједничких елемената, и истовремено дефинисати специфичности које су својствене бићу сваке инкриминације понаособ. Поставља се питање, које није обрађивано, на који начин законске инкриминације и дефинисање законског бића кривичног дела утичу на поступак доказивања и обезбеђење доказа, као и да ли се, и у којој мери, поједине законске инкриминације у вези са кривичним делима корупције, могу доказивати ефикасно у судској пракси?

Поред тога што се у полицијској и судској пракси срећу бројни проблеми у раду са доказима и доказивањем у вези са кривичним делима корупције, кандидат уочава да код нас није било научних истраживања која би покушала да истраже проблеме који се појављују у судској пракси, како би се на основу добијених резултата постигло боље теоријско и практично разумевање појаве и покушале сачинити стратегије за превазилажење тешкоћа.

Већина публикованих теоријских радова код нас који се баве корупцијом не истражују специфичности доказивања и проблеме који се срећу приликом вођења и пресуђења кривичних поступака за ова кривична дела. Најчешће су у питању кривичноправна разматрања која се не доводе у везу са специфичностима доказивања и њиховом ефикасношћу. Поставља се питање у којој мери постојећа законска решења (кривично правна и процесна) утичу негативно или позитивно на квалитет доказивања, ефикасност кривичног поступка и његово трајање у вези са кривичним делима корупције? Код нас није ни истраживано питање у којој мери организација преткривичног поступка и кривичног поступка утиче на ефикасност судова у вези са поступком доказивања у случајевима кривичних дела корупције.

Предмет истраживања. Како се друштвена борба против различитих облика и видова корупције углавном одвија на плану кривичноправне репресије, односно применом кривичноправних и криминалистичких мера и поступака, то је нужна и детаљна анализа ових инструмената.

Имајући у виду наведене проблеме, кандидат се одлучио да за предмет истраживања узме детаљну анализу доказних радњи, а у циљу откривања и доказивања кривичних дела корупције пред судом. Правном и криминалистичком анализом радњи извршења покушао би да установи одређене закономерности у погледу прикупљања доказа у зависности од специфичности саме радње деликта. Другим речима, сваки облик извршења има за себе најподесније радње доказивања и њихов међусобан редослед и комбинацију.

Полазећи од основних теоријских ставова као и законских решења у упоредном и домаћем праву поставило се питање која су се доказна средства показала као најучинковитија у расветљавању ове врсте кривичних деликата. На међународном плану се даје све већи примат посебним истражним радњама. Истиче се да су оне нужне у борби против најтежих облика криминала. Међутим, не треба занемарити ни другу страну, која истиче да се давањем предности посебним истражним радњама задире у уставна права грађана.

Дакле, поставља се питање које су се доказне радње показале најуспешнијим у утврђивању одлучних чињеница, односно које су најмање оспораване. У предмет истраживања улази и најделотворнија комбинација доказних радњи, те процедура приликом извођења истих. Посебно би се обратила пажња на поступања органа у поступку, односно на њихову координацију у прибављању и извођењу, а затим и у оцени доказа.

Кандидат сматра да је од важности и временски аспект дужине суђења, односно како протек времена утиче на сам исход поступка, затим да ли и у којој мери време нарушава интегритет доказне грађе и на који начин је то у вези са судском одлуком. Кроз временску анализу суђења, а дефинисањем одређених формалних тачки, кандидат би приказао ефикасност у раду органа кривичног гоњења. Након обраде података практичног дела истраживања, покушао би да утврди да ли су одређене врсте доказа подобније и у којој мери могу утицати на дужину трајања поступка.

У складу са горе изнетим ставовима кандидат је дефинисао предмет истраживања судске праксе тако што га је поделилио у три групе, у оквиру којих ће се вршити компаративна анализа кривичних дела корупције и кривичних дела против службене дужности:

ПРВА ГРУПА: анализа приложених доказа у процесуирању кривичних дела корупције и кривичног дела злоупотребе службеног положаја,

ДРУГА ГРУПА анализа повезаности између трајања поступка и броја приложених доказа;

ТРЕЋА ГРУПА анализа ефикасности поступања припадника полиције, тужилаштва и судова у кривичним поступцима за кривична дела корупције.

4. Испуњеност услова кандидата за пријаву теме докторске дисертације

Богдан Јанковић је дипломирао на Правном Факултету Универзитета у Београду, са просеком, 7,61. На трећој је години докторских академских студија, ужа кривичноправна научна област, на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу. Кандидат је положио све испите, са укупном просечном оценом 8,8 (обавезни предмети: Писање и презентовање научних радова са оценом 10 и Методологија научноистраживачког рада са оценом 9; изборни предмети: Малолетничко кривично право са оценом 8, Кривично право са оценом 9, Криминалистику са оценом 8), и испунио је остале обавезе предвиђене студијским програмом докторских академских студија. Као резултат студијског истраживачког рада, одбранио је Преглед литературе, написао је и одбранио Семинарски рад 1 из предмета Малолетничко кривично право, на тему: “Степен

душевне развијености малолетника и млађих пунолетних лица као чинилац одређивања санкција“, написао је и објавио научне радове, од којих су у часопису са листе Министарства просвете, науке и технолошког развоја, написао је и одбранио Семинарски рад 2 из предмета Криминалистика, на тему: “Припадници полиције као извршиоци кривичног дела примања мита – анализа доказа у кривичним поступцима“, одбранио је избор теме докторске дисертације, тема: “Криминалистички и правни аспекти доказивања кривичних дела корупције”.

5. Образложење плана докторске дисертације

Кандидат предлаже да докторска дисертација има четири дела. У уводу ће се, у оквиру дела посвећеног предмету и циљу истраживања на сумаран начин указати на проблеме приликом сузбијања корупције са аспекта обезбеђења и оцене доказа у судским кривичним поступцима. У уводном делу ће, затим, бити наведене хипотезе, као и методе које ће се користити у истраживању.

У оквиру првог дела рада ће се кроз мултидисциплинарни и компаративни приступ анализирати кривична дела корупције. У овом делу рада ће се вршити и подробнија материјалноправна анализа кривичних дела примања мита, давања мита, трговине утицајем, кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика. Свестраном анализом заштитног објекта ових кривичних дела, и осталих заједничких елемената који улазе у биће предметних инкриминација, утврди ће се индивидуалне и заједничке правне карактеристике. Законско дефинисање и тумачење правне норме директно условљава, које врсте чињеница треба утврђивати, а самим тим и које доказе прикупљати, чему ће бити посвећена пажња у оквиру тог дела рада.

У првом делу рада спровешће се компаративна анализа коруптивних кривичних дела са кривичним делом злоупотребе службеног положаја. Ово с тога, јер се у пракси показало да када је немогуће доказати, односно прибавити доказне информације за противправну имовинску корист у кривичним делима примања и давања мита, правно техничком конструкцијом деликтна радња се може трансформисати у кривично дело против службене дужности. Управо ово преклапање, је навело кандидата да сматра да је адекватно упоређивати и вршити међусобну анализу наведених кривичних дела. Тим пре, ако се има у виду да је Закоником о кривичном поступку предвиђено да се приликом доказивања именованих инкриминација могу користити посебне доказне радње. Све наведено указује на подобност компаративне анализе, с обзиром да је реч о различитој врсти деликата, који се врше под сличним или идентичним околностима.

Други део рада ће се бавити криминалистичким аспектима откривања и обезбеђења доказних информација код ове врсте кривичних дела. Кроз приказ два основна модела супротстављања криминалитету реактиван и проактиван приступ, кандидат ће утврдити који је адекватнији за сузбијање ове групе деликата. Полазећи од природе кривичних дела која су предмет истраживања кандидат сматра да је реактиван модел неефикасан, с обзиром да се

криминалистичка делатност организује тек када се сазна за извршење кривичног дела. Многи докази могу бити обезбеђени само у тренутку извршења кривичног дела, односно проактиван модел је једини начин прикупљања и обезбеђења доказних информација. На међународном нивоу, кроз различите акте, као и у страној литератури се управо заступа овакав приступ сузбијања. Применом овог метода као примарног начела у поступању полиције отвара се могућност коришћења и одређених доказних радњи, који у каснијим фазама у многосте олакшавају доказивање. У овом поглављу кандидат ће кроз студију појединих случајева приказати примере добре и лоше праксе у откривању кривичних дела и обезбеђењу доказне грађе.

Трећи део рада би се бавио кривичнопроцесним аспектом, односно радњама доказивања, које су најподесније за утврђивање одлучних чињеница у кривичним поступцима за ова кривична дела. Полазећи од законских начела терета и концепције доказивања, на странкама је да предлажу доказе које иду у корист њиховим тврдњама док је на суду да донесе одлуку само у погледу оних околности које су несумњиво утврђене у току поступку. Како је Закоником о кривичном поступку, кроз расправно начело стављен акценат на тужилачко поступање у доказивању и гоњењу, то је на овом државном органу да у сарадњи са полицијом прикупља и обезбеђује доказе. Имајући у виду нова законска решења промене улоге полиције и тужилаштва, вршиће се анализа њихових односа у специфичном контексту обезбеђења доказа у случајевима кривичних дела корупције.

Четврти део би се односио на истраживање судске праксе, статистичким методама и анализу добијених података. Вршила би се анализа фреквенције доказа, њихова прихваћеност, односно степен оспоравања, као и то да ли одређена група доказа утиче на дужину поступка или не. Поред квантитативне анализе, истраживало би се и поступање односно пропусти учесника у поступку приликом прикупљања и оцено доказне грађе. Посебан акценат би се ставио на дужину трајања поступка и утврђивање да ли је исти и на који начин у вези са доказном грађом. Овако добијени резултати би се компаративном методом упоређивали са резултатима добијеним за кривично дело злоупотреба службеног положаја.

6. Предлед стања у подручју истраживања

Приликом обраде кривичних дела корупције уочен је доминантан теоријски приступ. Постоје радови на тему доказивања, затим теоријске кривичнопроцесне и криминалистичке анализе доказних радњи, као и друштвеног феномена корупције, те облика њеног сузбијања. Кандидат указује да је јако мало публикација, које се баве појединачном и свестраном оценом доказа у кривичним поступцима за кривична дела корупције, затим корупцијом унутар корупције, односно злоупотребом приликом прикупљања, извођења и оцено доказа у овим поступцима, као и ефикасношћу рада државних органа. Слободно се може рећи да нема радова који приликом оцено ових питања уз теоријски приступ анализирају, и судску праксу.

Од значајних домаћих аутора, који су обрађивали ову тематику треба

споменути Vladimira Bayera, који се у својим радовима бавио доказима, али примарно кроз судски кривични поступак и то у књизи *“Право о чињеницама и њиховом утврђивању у кривичном поступку”*, Загреб 1972, као и Владимира Водинелића, те посебно његову докторску дисертацију *“Вриједност трагова за утврђивање чињеница у кривичном поступку”*, Правни факултет Свеучилишта у Загребу 1969, или пак, *“Научни проблеми на релацији доказни извор - доказивање у кривичном процесном праву”*, Анали правног факултета у Београду, бр. 3/4, Београд 1994, стр. 282 - 297. Карактеристично за ова два аутора је да су имала мултидисциплинарни приступ, односно да су се проблемом доказивања бавили како са аспекта криминалистике, тако и са становишта кривичног процесног права. Тако је Владимир Водинелић овај научни приступ имао у *“Криминалистика, откривање и доказивање - теоријски и практични криминалистички и доказни проблеми”*, Скопље 1985, делу које је подељено у два тома, затим у *“Прилог дефинирања појма “криминалистички траг” у кривичном поступку и криминалистици”* Зборник радова Правног факултета у Сплиту бр.12, 1975, стр 97 – 109, као и у *“Шта је то доказ у кривичном поступку”* Зборник радова Правног факултета у Мостару, 1980-1981, Мостар 1981.

Од новије литературе, која се бавила овим питањима кандидат је имао у виду *“Утврђивање чињеница и вештачења у грађанском и кривичном поступку”* Београд 2000, написано од стране Живојина Алексића, који се бавио питањем доказивања без обзира на врсту поступка, док се Загорка Јекић у *“Доказима и истини у кривичном поступку”*, Београд 1989, бавила само кривичним аспектом. Као релевантног аутора треба споменути Младена Грубишу и његово дело *“Чињенично стање у кривичном поступку”*, Загреб 1980, као и истраживање Давора Крапца *“Непосредни и посредни докази у кривичном поступку: истраживање о утврђивању правно релевантних чињеница непосредним и посредним доказима у кривичном поступку пред окружним судом”*, Загреб 1982. Ту је и *“Доказивање индицијама”*, Крагујевац 1997, написано од стране Снежане Соковић, те Алан Узелац и његов *“Терет доказивања”*, Загреб 2003.

На пољу страних аутора литература у погледу овог питања је доста богата, те су се овом тематиком бавили Eggleston, R. у *“Evidence, proof and probability”*, London 1978, као и Allen, R.J., Kuhns, R., B. *“An analitical approach to evidence: text, problems and cases”*, London 1989, али са прагматичнијим приступом. Ту су и Andrews, J. A. и Hirst, M., који су у *“Criminal Evidence”*, London 1992, образлагали доказе са кривичног аспекта.

Кривичним процесним правом су се најзапаженије бавили Bayer Vladimir и то у својим радовима *“Казнено поступовно право”* Zagreb 1943, *“Југословенско кривично процесно право”*, Zagreb 1978, *“Теорија кривичног поступка”* Zagreb 1980, затим Grassberg, R. у *“Психологији кривичног поступка”*, Сарајево 1958, док од аутора новије литературе на тему кривичног процесног права треба споменути Загорку Јекић, Милана Шкулића, Божицара Бановића, као и Момчила Грубача. Именовани аутори су се усвојим делима бавили основним теоријским питањима у кривичном процесном праву са приказом законских решења домаћег кривичног поступка.

Општи кривичнопроцесни аспект доказивања је обрадио Живојин Алексић у *“Примени научних достигнућа код личних извора доказа у кривичном поступку”*, Београд 1965, затим Вања Бајовић у својој докторској дисертацији

“Процесноправни значај општепознатих чињеница и чињеница утврђених у правоснажним судским одлукама”, Београд 2014, као и Горан Младеновић у “Радњама доказивања у преткривичном и кривичном поступку: кривично процесни и криминалистички аспект”, Ниш 2010. Александар Бошковић је у “Радњама полиције у претходном кривичном поступку и њихова доказна вредност”, Београд 2015, као и у својој дисертацији “Тужилачко полицијски концепт истраге и ефикасност кривичног поступка”, Крагујевац 2010, анализирао процесни положај појединих учесника кривичног поступка, са аспекта прикупљања доказа. Ту је и Бранислав Симоновић са “Прибављањем и оценом исказа пред полицијом и на суду”, Крагујевац 1997. Доказним радњама у кривичном поступку се бавила и Татјана Бугарски у истоименом делу, Нови Сад 2014, док је Страхиња Давидов у докторској дисертацији “Утврђивање чињеница у кривичном поступку - има ли правде без истине?”, Ниш 2014 анализирао одустајање од начела материјалне истине и прихватање расправног начела у кривичном поступку.

Од регионалних аутора који су се бавили питањем доказивања треба споменути Мирјана Дамашку и његово “Доказно право у казненом поступку: опис нових тенденција”, Загреб 2011, затим Antona Dvorška и Liljanu Selinšek са “Problemi dokazovanja v zahtevnih kazenskih postopkih”, Марибор 2007, док је упоредноправни приступ дао Lažetik-Bužarovska, G. у “Компаративно казнено процесно право”, Скопје 2011. Мултидисциплинарни приступ у обради ове проблематике су заступали Иштван Фејеш, у “Савремени криминалитет и доказно право”, Нови Сад 2002, као и Харис Халиловић у свом делу “Предмети и трагови као извор сазнања о одлучним чињеницама у кривичном поступку”, Сарајево 2010. Од страних аутора предњаче они са англосаксонског подручја те тако на тему кривичног поступка и доказивања имамо Ashvorth, A. и Redmayne, M. са делом “The criminal process”, Oxford 2010, затим Gardnera T. J. и Anderson, T. M. са “Criminal evidence: principles and cases”, Belmont 2004, и Godwin, R.J. “Criminal and scientific evidence: cases, materials problems”, Charlottesville 1997. Оценом доказа у кривичном поступку се бавио Dwyer, D. у “The judicial assessment of expert evidence”, Cambridge 2008, као и Kaeane, A. и McKeown, P. у “The modern law of evidence”, Oxford 2012, као и Kiely, T. F. у “Forensic evidence: science and the criminal law”, London, 2006, те Klotter, J. C., Edwards, T. у “Criminal Law”, Cincinnati 1998, и Stopp, M. са “Evidence Law in the trial process”, London 1999.

У погледу криминалистике, постоји доста аутора који у својим делима обрађују ову научну област, као нпр. Алексић Живојин, Владимир Водинелић, Бранислав Симоновић, Милан Шкулић, Милан Жарковић. Ту треба споменути Живојина Алексића “Научно истраживање злочина”, Београд 1996, затим докторску дисертацију Божидара Бановића “Обезбеђење доказа у криминалистичкој обради кривичних дела привредног криминалитета”, Београд 2002, Мићо Бошковића “Материјални доказе у криминалистичкој обради”, Београд 1990, док од страних аутора Грос, Х. “Систем криминалистике” (енглески превод Џона Адамса и Љ. Колијер Адама) 1906, Kaspera, S.G. и “Freie Beweiswürdigung und moderne Kriminaltechnik, Kriminalistik Verlag”, Hamburg 1975, те Swanson C., Chamelin, N.C., Territo, L. Са делом “Criminal investigation”, Boston 2003. Такође, треба споменути и “Криминалистичко поступање на месту догађаја и кредибилитет научних доказа”, Београд 2009, написано од стране

Милана Жарковића.

Када су у питању доказне радње постоји велики број радова, којима се обрађује криминалистички и кривично процесни аспекти ових института, односно заузет је мултидисциплинарни приступ. У погледу материјалних доказа Живојин Алексић се бавио *“Вештачењем фалсификата документа, рукописа и новца”*, Београд 1996, као и Byrd, M. у *“Written Documentation at a Crime Scene”*, www.crime-scene-investigator.net 2008, затим ту је и докторска дисертација Duška Modlyа *“Utvrdjivanje činjenica u krivičnom postupku pomoću materijalnih tragova (uviđaj i veštačenje)”*, Zagreb 1987, као и *“Вештачење као доказ у кривичном поступку”*, Крагујевац 1997, Снежане Соковић, те Chisum-ов и Turvey-ев *“Crime Reconstruction”*, Amsterdam 2007, као и дело Милана Шкулића *“Увиђај и криминалистичке верзије”*, Београд 1998.

У погледу нематеријалних доказа и њихове оцене, такође постоји велики број публикација као што су рад Владимира Водинелића *“Именовање” сукривца као доказ у кривичном поступку”*, Зборник радова бр.11, Сплит 1974, стр. 73-86, који се бавио оценом одбране у специфичном случају, затим са универзалнијим приступом ту је и Мирјана Дамашка *“Окривљеников исказ као доказ у сувременом кривичном процесу”*, Загреб 1962, те Trankel са *“Reliability of evidence : methods for analyzing and assessing witness statements”*, Stockholm 1972. Треба споменути и Радисава Целића и његово *“Сведочење као доказно средство”*, Краљево 1979. У директној вези са оценом сведочења је и препознавање које Зоран Миловановић анализира у својој докторској дисертацији *“Криминалистички и процесни аспекти идентификације лица у кривичном поступку”*, Београд 1987.

Све већи примат у стручној литератури заузимају посебне доказне радње. Тиме се на уопштен начин баве Антонић, В. и Митровић, Д. у делу *“Посебне истражне радње”*, Сарајево 2012 затим Илић, Г. и Матић – Бошковић, М. у *“Посебним мерама тајног прикупљања података у кривичном поступку”*, Београд 2015, док је прикривени иследник предмет научне обраде у раду Ђорђа Лазина *“Прикривени иследник у кривичном поступку”*, Правни живот бр. 9, Београд 2004, стр. 487 - 502. Даутбеговић, А. се у *“Доказивање, методи и средства чијом применом се у кривичном поступку крише људска права и слободе загарантована уставом БиХ”*, Зеница 2008, бавио анализом злоупотребе посебних истражних радњи, као и Мујановић, Е. у *“Posebne istražne radnje u suzbijanju korupcije u BiH – Između strateških ciljeva i pravnog okvira uređenja”* Сарајево 2010.

Када је реч о корупцији као друштвеном феномену ту такође постоји доста научних радова, који се баве овом темом са криминалнополитичког и кривичноматеријалног аспекта. Тако се друштвеном анализом корупције баве Антонић, Д. у *“Корупција у Србији”*, Београд 2001, Вуковић, С. у *“Корупција и владавина права”*, Београд 2003, и Јовановић, П. у *“Анатомија корупције”*, Београд 2001. На међународном плану треба споменути Savona, E. и Mezzanote, L. са радом *“Double Standards in Public Life: the Case of International Corruption”*, Kluwer 1997 и Фатића, А. са *“A GRECO PAPER – Corruption and anti-corruption policy in Serbia”*, Beograd, 2001.

Криминалистичким аспектима сузбијања корупције се бавио Мићо Бошковић у *“Актуелни проблеми сузбијања корупције”*, Београд 2000, *“Организовани криминал и корупција”*, Бања Лука 2004. Ту су затим и радови

Миленка Јелачића *"Корупција: Друштвено правни аспекти и методе супротстављања"*, Београд, 1996, као и Небојше Теофиловића и Миленка Јелачића *"Спречавање, откривање и доказивање кривичних дела корупције и прања новца"*, Београд 2006. Од иностраних аутора треба споменути Pieth, M *"International Efforts to Combat Corruption "*, Washington 1999.

Кривично-материјална обрада кривичних дела корупције је ишла у два правца. Наиме, у ранијем законодавству уочена је тенденција да се сви облици коруптивног понашања санкционишу посебно, у зависности од тога у о ком облику корупције је реч. Такву поделу је анализирао Драган Јовашевић у *"Кривичним делима корупције"*, Београд 2009, док је уопштенији приступ имала Гордана Божиловић Петровић у *"Примање и давање мита"*, Београд 2007, који је у складу са тренутним инкриминацијама из ове области. Одређени аутори су упоредно анализирали кривична дела корупције са другим инкриминацијама које су више или мање у међусобној вези. Тако имамо дело Владимира Вучинића *"Организовани криминалитет, корупција и друга посебно тешка кривична дела"*, Београд 2015, затим рад Драгана Јовашевића *"Злоупотреба службеног положаја и корупција"*, Београд 2005, као и Томановић, М. и Чејовић, Б. *"Кривична дела корупције: злоупотреба службеног положаја, примање и давање мита и кривична дела са сличним обележјима"* Београд, 1990.

7. Значај теме и циљеви истраживања

Кандидат сматра да је значај теме вишеструк. Први је у томе што до сада ова проблематика није била предмет подробније научне обраде. Наиме, кроз доминантно теоријски приступ су се анализирали само поједини сегменти корупције. Уочен је потпуни недостатак теоријског и практичног приступа у анализи откривања и обезбеђења доказних информација, те извођења доказ пред судом, а за ову групу кривичних дела.

С правом се може заузети став да је реч о једном оригиналном приступу, који има за циљ да ову област анализира на свеобухватан начин. Полазећи од уочених проблема кандидат је тако и конципирао предметно истраживање, односно предмет обраде је врста, фреквенција и квалитет доказне грађе, а имајући у виду и временски фактор.

Кандидат указује да је вредност овог приступа у томе што би се створио "модел анализе доказних поступака" не само за кривична дела корупције, што је примарно био циљ, већ би се дефинисао и "универзални инструмент истраживања", који се може користити за све врсте кривичних дела. У томе и лежи примарни значај ове дисертације, јер би се установио нови приступ анализе доказа, који до сада није постојао ни у домаћим ни у страним научним круговима. Анализа судских поступака се увек вршила само преко дескриптивне статистике: процентима у погледу врсте пресуде и изреченим кривичним санкцијама, евентуално личним карактеристикама учинилаца, али се никада није анализирала доказна грађа, што представља суштину судског поступка.

У оквиру овог сложеног проблема врло важног за целокупно друштво и

нормално функционисање система кандидат је поставио и неке **циљеве**:

Први циљ је научне природе, а то је да се утврде основне карактеристике корупције, односно кривичних дела, која подпадају под ову врсту понашања. Откривање и доказивање коруптивних кривичних дела, је у односу на неке друге инкриминације доста теже. Ово пре свега због својства учинилаца, тајности саме радње извршења, а посебно због феномена “корупција у корупцији”. Често се дешава да припадници државних органа, чији је примарни задатак да штите уставни поредак и санкционишу кршење закона, услед свог противзаконитог понашања, обесмишљавају борбу против ове опасне друштвене појаве. Свесни пропусти у руковођењу поступка, прикупљању доказа или оцени одређених питања, а злоупотребом дискреционог овлашћења доводе до тога поступак буде обесмишљен. Дакле поред проблема у откривању, циљ је био да се утврде и спољашњи фактори, који додатно отежавају сузбијање коруптивних инкриминација. Важност предметног питања је велико, поготову ако се има у виду да поменуте негативне појаве нису ограничене само на ову групу деликата, већ се системски протежу и на друге инкриминације.

Следећи такође, научни циљ, који је у директној вези са претходним је да полазећи од основних теоријских постулата у погледу доказивања у судском поступку се дефинишу закономерности у утврђивању одлучних чињеница, које указују на кривичну одговорност и то у погледу прибављања, извођења и оцене доказа, кроз целокупни кривични поступак. Од начина извршења кривичног дела, зависи која ће се врста доказне грађе користити. Ово с тога, јер је свака деликтна радња специфична. Међутим, кроз полицијску и судску праксу су уочени одређени обрасци у криминалном деловању, који у многоме омогућавају како квалитетан реактивни приступ, тако, што је још важније планирање кроз проактивни приступ, а све у циљу сузбијања криминалног деловања.

Последњи и то практичан циљ је био да се квантитативном, односно статистичком анализом кривичних поступака утврди структуру доказне грађе, међусобне односе доказа, могућности њиховог оспоравања. Кандидат сматра да се кроз квалитативну обраду појединих случајева могу уочити одређени пропусти, али и квалитетно поступање у пракси. Другим речима, хтео је да свеобухватном анализом укаже на пропусте, које државни органи чине, као и на могуће облике превазилажења пропуста, а кроз јасно дефинисање начина поступања у појединим ситуација.

8. Везе са досадашњим истраживањима

Кандидат истиче да предложена тема рада до сада није била предмет научног истраживања нити у домаћим нити у страним научним круговима. Постоје само научни радови који се односе на одређене делове овог истраживања. Слободно се може рећи да оно што је заједничко за све публикације које се баве овом тематиком је доминантан теоријски приступ. Рађена су одређена истраживања у области корупције у Србији, као оно које је спровео професор Petrus C. Van Duynе са Тилбушког универзитета под насловом “*Политика борбе против корупције у Србији*”, или пак

“Истраживање о корупцији” које је извршио Центар за развој грађанског друштва и које се односи на територију града Ниша. Међутим, ова истраживања су се бавила само односом јавности према корупцији. На исти начин и многе међународне организације и то Transparency International, Volkswirtschaftliches Seminar Goettingen Universitata, Political and Economic Risk Consultancy hong Kong, Institutue for Managment Development су приступиле анализи предметне области с обзиром да су се бавили само публикациом података о стању и раширености корупције.

Дакле, постоје истраживања корупције, али која су рађена само у погледу испитивања јавног мњења. Управо изнето је навело кандидата да сматра да је потребно извршити озбиљну анализу објективних чињеница, које би указале на потешкоће у сузбијању, доказивању и суђењу за ову групу кривичних деликата. Само се путем свеобухватног истраживања праксе могу понудити теоријски и практични модели превазилажења проблема који се јављају приликом сузбијања корупције, а који су у домену доказивања.

9. Хипотетички оквир рада

9.1. Хипотезе

1. Кривична дела корупције услед својих правних карактеристика захтевају дефинисање и примену квалитативно другачијег модела приступа у откривању и доказивању, од оног који је тренутно заступљен у теорији и свакодневној пракси.
2. Субјективни и објективни елементи бића кривичних дела корупције, директно условљавају, коју врсту чињеница треба утврђивати и које доказне радње је нужно користити.
3. Прихватљивост изведених доказних радњи у различитим фазама поступка је уједначена, односно докази који су прихваћени или одбијени у првостепеном поступку, у већини случајева биће на исти начин прихваћени или не пред другостепеним судом.
4. Прихваћеност нематеријалних доказа је мање стабилна, од прихваћености материјалних доказа.
5. Дужина трајања кривичног поступка је у директној вези са доминантном врстом приложених доказа.
6. Коруптивна кривична дела у својој радњи извршења садрже и обележја других кривичних дела, те је увек реч о сложеним деликтима.

9.2. Варијабле

Ради провере постављених хипотеза кандидат је дефинисао варијабле, које је поделио у неколико група.

9.2.1. Докази

У погледу података о доказима је дефинисао 20 група материјалних

доказа и 10 група нематеријалних доказа.

а) У категорију материјалних доказа сврстане су следеће групе: јавна исправа, приватна исправа, службени документ, приватни документ, обележени новац, потврда о привремено одузетим предметима, увиђај, претресање, фотодокументација, економско-финансијско вештачење, графоскопско вештачење, дактилоскопско вештачење, вештачење докумената вештачење ДНК, психијатријско-психолошко вештачење, друга вештачења, тајни надзор комуникације, тајно праћење и снимање, симуловани послови реконструкција кривичног дела, други докази.

б) У категорију нематеријалних доказа сврстани су следећи докази: одбрана окривљеног, сведочење службеног лица, обично сведочење, сведочење оштећеног, препознавање лица, препознавање предмета, саслушање прикривеног иследника, суочење окривљеног и сведока, суочење саокривљеника, полиграфско испитивање.

9.2.2. Временски оквир

Када је реч о анализи дужине трајања кривичног поступка кандидат је одредио одређене формалне тачке, кроз које ће посматрати временски оквир судског поступка и ефикасности рада надлежних органа.

а) Временски интервал од датума извршења кривичног дела до подизања оптужног акта

б) Временски интервал од датума извршења кривичног дела до првостепене судске одлуке

в) Временски интервал од датума извршења кривичног дела до другостепене судске одлуке

г) Временски интервал од оптужног акта до првостепене судске одлуке

д) Временски интервал од оптужног акта до другостепене судске одлуке

ђ) Временски интервал од првостепене до другостепене судске одлуке

10. Методолошки оквир истраживања

10.1. Методе које ће бити примењене у истраживањима

Имајући у виду предмет и циљ истраживања, као и постављене хипотезе, докторска дисертација ће се, пре свега, базирати на квалитативној методологији истраживања. С тим у вези, с обзиром на мултидисциплинари приступ рада, научне методе се могу класификовати на оне које су везане за правни аспект, као и оне које се односе на статистичку анализу. Дакле, сложеност и карактер истраживања изискују примену више теоријских и емпиријских метода истраживања. У анализи праксе кандидат ће користити се правно догматски метод као и социолошки метод како би се могла сагледати суштина међусобних односа и могућности дефинисања тих односа на основама сарадње и партнерства. У проучавању домаће и стране литературе из ове области кандидат ће се служити анализом садржаја. Компаративни метод ће се употребити ради сагледавања и упоређења законских решења и искустава из праксе у овој

области у неким страним земљама као и у поређењу праксе у градовима у Републици Србији. Том приликом ће се користити језичко и телеолошко тумачење, које има за сврху да се утврди прави циљ одређене норме. Оно ће бити основно средство у разумевању и интерпретацији законских решења. С тим у вези у оквиру анализе позитивног права ће се користити и упоредно-правни метод. Употреба овог метода је потребна, како би се утврдиле сличности и разлике у погледу дефинисања доказних радњи и услова за њихову примену у различитим државама. У раду ће се користити и индукција, дедукција, синтеза, анализа и дескрипција, апстракција и генерализација.

У статистичкој обради података ће се користити следеће методе, односно поступци:

1. Утврђивањем мера дескриптивне статистике: фреквенције (f), проценти (%), аритметичке средине (M), стандардне девијације (SD), ће се вршити описивање прикупљених података у погледу доказне грађе и временског интервала.
2. Провера нулте (основне) и алтернативних хипотеза ће се вршити:
 1. Параметријским поступцима за утврђивање разлика аритметичких средина за независне узорке: т тест (t)
 2. Непараметријским поступцима за утврђивање разлика дистрибуције фреквенција: Хи- квадрат тест (χ^2)
 3. Параметријским поступцима за утврђивање корелације између варијабли: Пирсонов коефицијент корелације (r)
3. Биће прихваћен алфа ниво статистичке значајности $p \leq 0,05$. Овај ниво представља максимално дозвољену вероватноћу грешке првог типа, односно одбацивања тачне нулте хипотезе.

Дакле осим квалитативне, у одређеној мери ће се користити и квантитативна методологија, која ће се огледати у презентовању и тумачењу резултата емпиријског истраживања судске праксе. Приликом анализе појединачних кривичних дела ће се користити компаративна метода. Ради јаснијег презентовања разматране проблематике, користиће се табеле и графикони.

10.2. Временски и просторни оквир истраживања

Да би се провериле постављене хипотезе кандидат је за анализу узео целокупну судску праксу Апелационог суда у Београду и то за период од 7 година (од 01.01.2010. године, па до 01.01.2017. године). Да је реч о релевантном узорку, подобном за озбиљну анализу, указује и чињеница, да под надлежност Апелационог суда у Београду потпадају Виши суд у Београду, Виши суд у Панчеву, Виши суд у Смедереву и Виши суд Ваљеву. Као и Први основни суд у Београду, Други основни суд у Београду, Трећи основни суд у Београду, Основни суд у Лазаревцу, Основни суд Младеновцу, са судском јединицом у Сопоту, Основни суд у Обреновцу, Основни суд у Ваљеву, Основни суд у Мионици, Основни суд у Убу, Основни суд у Вршцу, са судском јединицом у

Белој Цркви, Основни суд у Панчеву са судском јединицом у Ковачици, Основни суд у Великој Плани са судском јединицом у Смедеревској Паланци и основни суд у Смедереву са судском јединицом у Ковину.

Према попису Републичког завод за статистику из 2011. године Република Србија са изузетком АП Косово и Метохија има 7.186.862 становника од чега 2.297.770 становника подпада под надлежност Апелационог суда у Београду односно 32 посто укупног броја популације, што дакле представља референтан узорак истраживања са демографског аспекта.

10.3. Узорак истраживања

Дакле, узорак ће сачињавати целокупну судску праксу у наведеном периоду за кривична дела корупције (примање мита, давање мита, трговина утицајем и кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика), као и 100 кривичних дела злоупотребе службеног положаја, а која подпадају под месну надлежност Апелационог суда у Београду. Сви подаци ће бити узети из судских одлука донетих за ове случајеве.

11. Очекивани резултати докторске дисертације

Важност теме ове дисертације је у томе што се до сада у научним радовима није на један свеобухватан начин анализирано питање доказивања кривичних дела корупције. До сада је вршена само парцијална анализа одређених питања, али предметни радови се нису на свестран начин бавили проблематиком доказивања. Такође, анализа доказне грађе, односно фреквенција доказа, њихова прихваћеност, оспораваност и временски оквир поступка у корелацији са врстом доказа, до сада никада нису били предмет научног истраживања.

Управо би се због тога у овом раду, кроз један оригиналан приступ и анализу горе поменутих варијабли и дефинисањем изнетих циљева истраживања, кандидат трудио да допринесе анализи овог, не недовољно, него уопште неразматраног питања у домаћој научној јавности.

Полазећи од предметног истраживања, став кандидат је, да када је реч о доказивању кривичних дела корупције, онда се с правом може рећи да је реч о сложеним деликтима. Ово с тога, јер поред самог чина корупције се мора доказивати и претходни догађај, који је био основ за коруптивно понашање. Најчешће је реч о прикривању другог кривичног или прекршајног дела. Дакле, чињенично утврђивање, доказна грађа и њена оцена се дуплирају и то тако што је потребно утврђивати претходно питање, па се тек онда пребацити на коруптивну инкриминацију. Могло би се рећи да је у питању *conditio sine que non* у правилном утврђивању чињеница.

Такође, кривично дело примање мита је у паралелном односу са кривичним делом давања мита. Начелно се може извући закључак да је реч о “квази-облигационом” односу између учинилаца, који је због своје повезаности преко чињеничног стања најбоље доказивати у јединственом судском поступку.

Међутим, постоје и одређена одступања и то у оним случајевима када лице од којег је тражен мито својим радњама не уђе у криминалну зону, односно када делиткну ситуацију пријави пре самог чина примопредаје. Када ово лице пријави да је од њега тражен мито, и када се активира полицијски проактивни механизам поступања, овај субјект ће добити својство сведока-оштећеног.

Управо су наведене разлике важне да би се правилно дефинисао статус учесника у поступку. Врста доказне грађе, начин испитивања, па и процесна права се разликују у зависности од тога да ли је давалац мита извршилац кривичног дела или је реч о лицу које има непосредна сазнања о учиниоцу, кривичном делу и осталим траговима.

Теоријска разматрања у докторској дисертацији и истраживање праксе помоћи ће да се испитају, проуче постојећи теоријски и законски модели и решења која утичу на доказивање кривичних дела корупције. На основу анализе теоријских поставки, законских решења, истраживања праксе у вези са доказивањем кривичних дела корупције, моћи ће да се извуку повратни закључци и предлози који ће помоћу у разумевању и унапређењу теоријског, законског и практичног аспекта доказивања ове врсте кривичних дела.

12. Оквирни садржај докторске дисертације

Кандидат Богдан Јанковић предложио је следећи оквирни садржај докторске дисертације:

УВОД

Методолошки оквир рада

I КОРУПЦИЈА

1. Појам корупције

1.1. Теоријски појам корупције

1.2. Међународноправни документи и међународне институције посвећене борби против корупције и међународне обавезе Републике Србије

1.3. Појам корупције у правном систему Републике Србије

2. Врсте и појавни облици корупције

3. Кривична дела корупције

3.1. Појам и карактеристике кривичних дела корупције

3.2. Систематика кривичних дела корупције

3.3. Општа кривична дела корупције

3.3.1. Примање мита

3.3.2. Давање мита

3.4. Посебна кривична дела корупције.

3.4.1. Трговина утицајем

3.4.2. Кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика

4. Кривично дело злоупотребе службеног положаја
5. Подобност за компаративну анализу кривичних дела корупције са кривичним делом злоупотребе службеног положаја
6. Конструкција продуженог кривичног дела у кривичним делима корупције
7. Стицај кривичних дела корупције са другим кривичним делима
8. Темпорално важење законодавства у случају кривичних дела корупције

II СУЗБИЈАЊЕ КОРУПЦИЈЕ

1. Специфичности у откривању и доказивању коруптивног деловања
 - 1.1. Реактиван модел
 - 1.2. Проактиван модел
2. Криминалистичко-обавештајна делатност и откривање корупције
3. Проблеми у откривању и доказивању корупције
 - 3.1. Корупција унутар корупције
 - 3.2. Својства учинилаца
 - 3.3. Специфичности радње извршења
 - 3.4. Јавно поговарање и откривање корупције
 - 3.5. Друштвени оквир у коме се дешава корупција и проблеми у вези са откривањем и доказивањем корупције
4. Анализа стања у пракси
 - 4.1. Исправни примери поступања (Примери добре праксе)
 - 4.2. Погрешни примери поступања (Примери лоше праксе)

III КРИВИЧНОПРОЦЕСНИ АСПЕКТИ ДОКАЗИВАЊА КОРУПЦИЈЕ

1. Основна доказна начела кривичног процесног права у контексту доказивања корупције
 - 1.1. Начело слободне оцене доказа
 - 1.2. Начело непосредности у извођењу доказа
 - 1.3. Начело *in dubio pro reo*
2. Докази – основни институти посматрани са аспекта доказивања корупције
 - 2.1. Докази
 - 2.2. Доказивање
 - 2.3. Подела доказа
 - 2.3.1. Материјални (стварни) и нематеријални (лични) докази и доказивање корупције

- 2.3.2. Посредни и непосредни докази и доказивање корупције
- 2.3.3. Оригинарни и изведени докази и доказивање корупције
- 2.4. Индиције и доказивање корупције
- 2.5. Предмет доказивања код кривичних дела корупције
- 2.6. Правно неваљани докази и кривична дела корупције
- 3. Радње доказивања и доказивање корупције
 - 3.1. Позитивно правна решења у кривичном законодавству Републике Србије
 - 3.2. Класичне доказне радње и доказивање корупције
 - 3.3. Посебне доказне радње и доказивање корупције
 - 3.3.1. Тајни надзор комуникације и доказивање корупције
 - 3.3.2. Тајно праћење и снимање и доказивање корупције
 - 3.3.3. Симуловани послови и доказивање корупције
 - 3.3.4. Рачунарско претраживање података и доказивање корупције
 - 3.3.5. Контролисана испорука и доказивање корупције
 - 3.3.6. Прикривени иследник и доказивање корупције
- 4. Адверзијални кривични поступак у светлу поступања и доказивања у предметима кривичних дела корупције
 - 4.1 Тужилачки концепт истраге и доказивање кривичних дела корупције
- 5. Утицај прелаза са старог на нови концепт Законика о кривичном поступку у кривичним поступцима против кривичних дела корупције
 - 5.1 Оцена законитости предузетих радњи доказивања по ранијем поступку у кривичним делима корупције

IV ИСТРАЖИВАЊЕ ПРАКСЕ

- 1. Узорак, предмет и циљеви истраживања
- 2. Примењени статистички поступци
- 3. Статистички подаци
- 4. Анализа добијених података
 - 4.1. Анализа учесталости појединачних врста доказа, прихваћеност од стране суда и оспораваност од стране одбране у судском поступку
 - 4.1.1. Одбрана окривљеног
 - 4.1.2. Саслушање сведока
 - 4.1.3. Суочење
 - 4.1.4. Препознавање
 - 4.1.5. Исправе и остала документа
 - 4.1.6. Докази који се односе на прибављање противправне имовинске користи
 - 4.1.7. Вештачења
 - 4.1.8. Остале доказне радње

- 4.1.9. Посебне доказне радње
- 4.2. Поређеност прихваћености доказа на првостепеном и другостепеном суду
- 4.3. Повезаност између приложених доказа и трајања суђења
- 4.4. Анализа разлика између групе са потврђеном и групе са укинутом пресудом, по броју материјалних и броју нематеријалних доказа изнетих у поступку

5. Упоредивање резултата истраживања кривичних дела корупције путем компаративне методе са кривичним делом злоупотребе службеног положаја

- 6. Трећестепени поступак у кривичним делима корупције
- 6.1. Анализа оцене доказа у трећестепеном судском поступку

ЗАКЉУЧАК

13. Прелиминарни списак литературе, писаних и интернет извора

Кандидат је предложио следећи прелиминарни списак литературе, писаних и интернет извора за израду докторске дисертације:

13.1. Законски акти

1. Закон о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС”, бр. 97/08, 53/10, 66/11 и 67/13– УС)
2. Закон о ратификацији Конвенције УН против корупције („Службени лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 12/2005)
3. Закон о заштити узбуњивача („Сл. гласнику РС“, број 128/2014)
4. Законик о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011)
5. Кривични законик ("Сл. гласник РС", бр. 85/2005, 88/2005 - испр., 107/2005 - испр., 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013 и 108/2014)
6. Закон о kaznenom postupku (Urednički pročišćeni tekst, "Narodne novine", broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - Odluka i Rješenje USRH, 143/12, 56/13 i 145/13)
7. Закон о кривичном поступку ("Службени гласник БиХ", број 36/2003)
8. Закон о полицији ("Сл. Гласник РС", бр. 101/2005, 63/2009 – одлука УС и 92/2011)

13.2. Документа

1. Националана стратегија за борбу против корупције за период од 2013. до 2018. године
(„Сл. гласник РС“, број 57/13)
2. Акциони план за спровођење Националне стратегије за борбу против корупције („Сл. гласник РС“, број 79/13)

3. *The United Nations Anti-Corruption Toolkit*, 3rd edition, Ministry of Foreign Affairs (Development Cooperation) of The Netherlands and the Ministry of Foreign Affairs of Norway, Vienna, 2004

4. *Правосуђе у борби против корупције – главни налази и истраживања и препоруке*, Транспарентност Србија, Београд, 2013

5. Национална стратегија реформе правосуђа за период 2013.-2018. године („Службени гласник РС“, бр. 57/2013)

13.3. Литература

- Алексић, Ж.: *Вештачење фалсификтата документа, рукописа и новца*, Глосаријум, Београд, 1996.
- Алексић, Ж.: *Научно истраживање злочина*, Глосаријум, Београд, 1996.
- Алексић, Ж.: *Утврђивање чињеница и вештања у грађанском и кривичном поступку*, Глосаријум, Београд, 2000.
- Алексић, Ж.: *Примена научних достигнућа код личних извора доказа у кривичном поступку*, докторска дисертација, Београд, 1965.
- Алексић, Ж., Миловановић, З.: *Криминалистика*, Партенон, Београд, 1994.
- Алексић, Ж. Шкулић, М.: *Криминалистика*, Досије, Београд, 2002.
- Алексић, Ж. Шкулић, М.: *Криминалистика*, Правни факултет, Београд, 2010.
- Allen, R.J., Kuhns, R., B.: *An analytical approach to evidence: text, problems and cases*, Little, Brown and Company, London, 1989.
- Andrews, J. A., Hirst, M.: *Criminal Evidence*, Sweet and Maxwell, London, 1992.
- Антонић, В., Митровић, Д.: *Посебне истражне радње*, Swiss Agency for Development and Cooperation SDC, Сарајево, 2012.
- Антонић, Д.: *Корупција у Србији*, Београд, 2001.
- Ashvorth, A., Redmayne, M.: *The criminal process*, Oxford University Press, Oxford, 2010.
- Аћимовић, М.: *Увод у психологију кривичног поступка*, Савремена администрација, Београд, 1980.
- Бабовић, Б.: *Полиција – АНТИКОРУПЦИЈСКИ СТУБОВИ - Србија и СР Југославија*, Transparency International Serbia i Evropski pokret Srbija, Београд, 2001
- Бајовић, В.: *Процесноправни значај општепознатих чињеница и чињеница утврђених у правоснажним судским одлукама : докторска дисертација*, Правни факултет, Београд, 2014.
- Bayer, V.: *Kazneno postupovno pravo*, Prva knjiga, Povijestni razvoj, Zagreb, 1943.
- Bayer, V.: *Jugoslavensko krivično procesno pravo*, Knjiga druga, *Pravo o činjenicama i njihovom utvrđivanju u krivičnom postupku*, Drugo prerađeno izdanje, Zagreb, 1978.

- Bayer, V.: *Jugoslavensko krivično procesno pravo, Knjiga prva, Uvod u teoriju krivičnog procesnog prava*, Informator, Zagreb, 1980.
- Bayer, V.: *Теорија кривичног поступка ФНРЈ*, Накладни завод Хрватске, Загреб, 1950.
- Bayer, V.: *Право о чинјеницама и њихово утврђивање у кривичном поступку*, Загреб, 1972.
- Бакаловић, Х.: *Истрага у кривичном поступку*, Свјетлост, Сарајево, 1979.
- Бановић, Б.: *Обезбеђење доказа у криминалистичкој обради кривичних дела привредног криминалитета: докторска дисертација*, Правни факултет, Београд, 2002.
- Бановић, Б.: *Обезбеђење доказа у криминалистичкој обради кривичних дела привредног криминалитета*, Виша школа унутрашњих послова, Београд, 2002., Београд, 2002.
- Бановић, Б.: *Кривично процесно право*, Факултет безбедности: Службени гласник, Београд, 2008.
- Басарић, М., Вејзагић, Н.: *Криминалистика II : (криминалистичка техника) Факултет криминалистичких наука*, Сарајево, 1998.
- Бејатовић, С.: *Положај и улога полиције у преткривичном и претходном кривичном поступку у немачком кривичном процесном законодавству*, део Студије Полиција и преткривични и претходни кривични поступак, Виша школа унутрашњих послова, Београд, 2005.
- Бејатовић С. и др.: *Анализа ризика у циљу процене регулаторних и организационих препрека ефикасним истрагама и поступцима у кривичним делима корупције*, Савет Европе, Београд, 2014.
- Благојевић, М.: *Огледи из кривичног процесног права: (одабрани ауторски радови)*, Штамп Добој, 2005.
- Божиловић Петровић, Г.: *Примање и давање мита*, Организација за правну едукацију и културу права Пројурис, Београд, 2007.
- Бошковић, А.: *Радње полиције у претходном кривичном поступку и њихова доказна вредност*, Институт за социолошка и криминолошка истраживања, Београд, 2015.
- Бошковић, А.: *Тужилачко полицијски концепт истраге и ефикасност кривичног поступка : докторска дисертација*, Правни факултет, Крагујевац, 2010.
- Бошковић, А., Кесић, Т.: *Кривично процесно право*, Криминалистичко-полицијска академија, Београд, 2015.
- Бошковић, М.: *Актуелни проблеми сузбијања корупције*, Београд, 2000
- Бошковић, М.: *Криминалистичка оператива I*, Виша школа унутрашњих послова, Београд, 2002.
- Бошковић, М.: *Материјални докази у криминалистичкој обради*, Нова просвета, Београд, 1990.
- Бошковић, М.: *Организовани криминал и корупција*, Бања Лука, 2004.

- Бошковић, М.: *Појавни облици корупције и методе супротстављања*, Безбедност, бр. 2/2001
- Бошковић, М., Бановић, Б.: *Криминалистичка методика*, Виша школа унутрашњих послова, Београд, 1995.
- Byrd, M.: *Written Documentation at a Crime Scene*, www.crime-scene-investigator.net, 2008.
- Бугарски, Т.: *Доказне радње у кривичном поступку*, Правни факултет, Нови Сад, 2014.
- Вишински А.Ј., Јанковић, Б., М.: *Теорија судских доказа у совјетском праву*, Научна књига, Београд, 1948.
- Водинелић, В.: *Криминалистика*, Београд, 1984.
- Водинелић, В.: *Криминалистика*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1996.
- Водинелић, В., Алексић, Ж.: *Криминалистика*, Информатор, Загреб, 1990.
- Водинелић, В.: *Вриједност трагова за утврђивање чињеница у кривичном поступку: Докторска дисертација*, Правни факултет Свеучилишта у Загребу, 1969.
- Водинелић, В.: *Именоване "сукривца" као доказ у кривичном поступку*, Правни факултет, Зборник радова бр.11, Сплит, 1974, стр. 73-86.
- Водинелић, В.: *Криминалистика, откривање и доказивање - теоријски и практични криминалистички и доказни проблеми*, I Том, Елисије Поповски-Марко, Скопље, 1985.
- Водинелић, В.: *Криминалистика, откривање и доказивање - теоријски и практични криминалистички и доказни проблеми*, II Том, Елисије Поповски-Марко, Скопље, 1985.
- Водинелић, В.: *Криминалистичка тактика*, Центар за образовање на кадри за област на безбедности, 1995.
- Водинелић, В.: *Научни проблеми на релацији доказни извор - доказивање у кривичном процесном праву*, Анали правног факултета у Београду, бр. 3/4, Београд, 1994, стр. 282 - 297.
- Водинелић, В.: *Прилог дефинирања појма "криминалистички траг" у кривичном поступку и криминалистици*, Зборник радова Правног факултета у Сплиту бр.12, 1975.
- Водинелић, В.: *Што је откривање, а што разјашњавање кривичног дјела и разоткривање учиниоца?*, Приручник, бр. 1, Загреб, 1990.
- Водинелић, В.: *Шта је то доказ у кривичном поступку*, Зборник радова Правног факултета у Мостару, 1980-1981, Мостар, 1981.
- Вујовић, Д., Вучковић, Ј.: *Кривичнопроцесно право СФРЈ*, Београд, 1989.
- Вуковић, С.: *Корупција и владавина права*, Београд, 2003.
- Вучинић, В.: *Организовани криминалитет, корупција и друга посебно тешка кривична дела*, Пословни биро, Београд, 2015.
- Gardner, T. J., Anderson, T. M.: *Criminal evidence: principles and cases*, Thomson/Wadsworth, Belmont, 2004.

- Godwin, R.J.: *Criminal and scientific evidence: cases, materials problems*, Michie, Law publishers, Charlottesville, 1997.
- Grassberg, R.: *Психологија кривичног поступка*, Веселин Маслеша, Сарајево, 1958.
- Грос, Х., *Систем криминалистике*, енглески превод Џона Адамса и Љ. Колијер Адама, 1906.
- Грубач, М.: *Кривично процесно право, Увод у општи део*, Други и измењено и допуњено издање, Београд, 2002.
- Грубач, М.: *Кривично процесно право: посебни део*, Службени гласник, Београд, 2004.
- Грубач, М., Васиљевић, Т.: *Коментар законика о кривичном поступку*, Службени гласник, Београд, 2002.
- Грубач, М.: *Начела кривичног поступка и њихова трансформација*, Матица српска, Нови Сад, 1996.
- Грубиша, М.: *Чињенично стање у кривичном поступку*, Информатор, Загреб, 1980.
- Давидов, С.: *Утврђивање чињеница у кривичном поступку - има ли правде без истине? : докторска дисертација*, Правни факултет, Ниш, 2014.
- Даутбеговић, А.: *Доказивање, методи и средства чијом применом се у кривичном поступку крше људска права и слободе загарантована уставом БиХ*, Правни факултет, Зеница, 2008.
- Дамашка, М.: *Доказно право у казненом поступку: опис нових тенденција*, Загреб, 2011.
- Дамашка, М. и Перица, Б.: *Окривљеников исказ као доказ у савременом кривичном процесу*, Народне новине, Загреб, 1962.
- Dvoršek, A., Selinšek, Lj.: *Problemi dokazovanja v zahtevnih kazenskih postopkih*, Pravna fakulteta: Fakulteta za varnostne vede Maribor, 2007
- Делић, Н.: *Психологија исказа појединих учесника у кривичном поступку*, Досије, Београд, 2003.
- Dwyer, D.: *The judicial assessment of expert evidence*, Cambridge University Press, Cambridge, 2008.
- Жарковић, М.: *Криминалистичка тактика*, Криминалистичко-полицијска академија, Београд, 2009.
- Жарковић, М., Бјеловук, и Кесић, Т.: *Криминалистичко поступање на месту догађаја и кредибилитет научних доказа*, Криминалистичко-полицијска академија, Београд, 2012.
- Жарковић, М., Ступар, Љ., Бановић, Б. и Ивановић В.: *Криминалистика*, Београд, 1999.
- Edourad, B.: *Traité théorique et pratique des preuves en droit civil et en droit criminel*, Marescq Aine, Paris, 1873.
- Eggleston, R.: *Evidence, proof and probability*, Weidenfeld and Nicolson, London, 1978.
- Илић, Г. и Матић – Бошковић, М.: *Посебне мере тајног прикупљања података у кривичном поступку*, Београдски центар за

безбедносну политику, Београд, 2015.

– Ђуричић, С.: *Однос пресуде и оптужбе у кривичном поступку*, Графопроект, Рума, 2008.

– Јашаревић, О.: *Алиби као доказно средство у кривичном поступку*, Правни факултет, Сарајево, 2009.

– Јанковић, Н., Павун, С. и Јанковић, Б.: *Грешке у форензици: дефект знања или дефект морала*, Свет рада бр. 2/2015, Еко центар, Београд 2015

– Јекић, З.: *Докази и истина у кривичном поступку*, Правни факултет, Београд, 1989.

– Јекић З.: *Кривичнопросечно право*, седмо измењено и допуњено издање, Београд, 2001.

– Јекић З.: *Кривичнопросечно право*, осмо измењено и допуњено издање, Београд, 2001.

– Јекић З.: *Кривичнопросечно право – посебни део*, друго издање, Београд, 2006.

– Јелачић, М.: *Корупција: Друштвено правни аспекти и методе супротстављања*, Београд, МУП РС, 1996.

– Јовановић, К.: *Криминалистичка техника*, Београд, 1980.

– Јовановић, П.: *Анатомија корупције*, Transparency International Serbia, Београд, 2001.

– Јовашевић, Д.: *Кривична дела корупције*, Службени гласник, Београд, 2009.

– Јовашевић, Д.: *Злоупотреба службеног положаја и корупција*, Номос, Београд, 2005.

– Јовашевић, Д., Хашимбеговић Т.: *Злоупотреба службеног положаја*, Београд, 2002.

– Јовић, М.: *Кривично право - општи део*, Београд, 2008.

Каеане, А., Мекенвен, Р.: *The modern law of evidence*, Oxford University Press, Oxford, 2012.

– Карановић, М.: *Утврђивање виности у кривичном поступку*, Привредна штампа, Београд, 1982.

– Kaufman, D. and Siegelbaum, P.: *Privatization and Corruption in transition economies*, *Journal of International affairs*, 50 no. 2, 1996.

– Kasper, S.G.: *Freie Beweiswürdigung und moderne Kriminaltechnik*, *Kriminalistik Verlag*, Hamburg, 1975.

– Kiely, T. F.: *Forensic evidence: science and the criminal law*, Taylor & Francis, London, 2006.

– Klotter, J. C.: Edwards, T.: *Criminal Law*, Cincinnati, 1998.

– Koriath, G.: *Verdeckter Ermittler: ein europaweit taugliches Instrument? Oder-brauchen wir länderübergreifende Normen für den Einsatz verdeckter Ermittler*, *Kriminalistik*, br. 8-9, 1996.

– Крамарић, И.: *Другостепенни кривични поступак поводом поднесене жалбе против првостепене пресуде: теорија законодавство, судска пракса: докторска дисертација*, Правни факултет, Нови Сад,

1985.

– Крапац, Д.: *Непосредни и посредни докази у кривичном поступку: истраживање о утврђивању правно релевантних чињеница непосредним и посредним доказима у кривичном поступку пред окружним судом*, Информатор, Загреб, 1982.

– Кривокапић, В., Жарковић, М. и Симоновић, Б.: *Криминалистичка тактика*, Виша школа унутрашњих послова, Београд, 2005.

– Keane, A.: *The Modern Law of Evidence*, Oxford university press, New York, 2008.

– Лаличић, Л. и др.: *Процена ризика од непрофесионалног понашања и корупције у судству и тужилаштву у Србији*, Савет Европе, Београд, 2014.

– Lažetik-Bužarovska, G.: *Компаративно казнино процесно право*, Агенција “Академик”, Скопје, 2011.

– Лазин, Ђ.: *Прикривени иследник у кривичном поступку*, Правни живот бр.9, Београд, 2004, стр. 487 - 502.

– Лазаревић, Љ.: *Коментар Кривичног законика РС*, Савремена администрација, Београд, 2006.

– Лукић, Т.: *Доказне радње у кривичном поступку*, Правни факултет у Новом Саду, 2011.

– Марковић, Б.: *О доказима у кривичном поступку*, Г. Кон, Београд, 1921.

– Марковић, Ж.: *Контрола полиције у Србији*, Збирка предлога практичне политике за реформу полиције у Србији, број 1 – Децембар 2009, Београдски центар за људска права, Центар за цивилно-војне односе, форум за безбедност и демократију, Београд, 2009.

– Маринковић, Д.: *Сузбијање организованог криминала: специјалне истражне методе*, Правни факултет, Београд, 2003.

– Матијевић, М.: *Криминалистички аспекти ангажовања прикривеног иследника*, Паневропски универзитет „АПЕРИОН“ Факултет правних наука, Бања Лука, 2011.

– Младеновић, Г.: *Радње доказивања у преткривичном и кривичном поступку: кривично процесни и криминалистички аспект*, Зограф, Ниш, 2010.

– Милетић, С.: *Прикривени иследник као средство нормативног реаговања против организованог криминала*, зборник радова Организовани криминалитет – стање и мере заштите, Београд, 2005.

– Милић, Н.: *Полицијско саслушавање осумњиченог*, Београд, 2006.

– Miller, M., Wright, R.: *Criminal Procedures : Prosecution and Adjudication : Cases, Statutes and Executive Materials*, Aspen Publishers, New York, 2005.

– Миловановић, З., *Криминалистички и процесни аспекти*

- идентификације лица у кривичном поступку: Докторска дисертација, Правни факултет, Београд, 1987.
- Милошевић, М. Кесић, Т.: *Полиција у кривичном поступку*, Криминалистичко полицијска академија, Београд, 2009.
 - Modly, D.: *Utvrdjivanje činjenica u krivičnom postupku pomoću materijalnih tragova (uviđaj i veštačenje): doktorska disertacija*, Zagreb, 1987.
 - Мрвић-Петровић, Н.: *Кривично право – Посебни део*, Правни факултет Универзитета Унион у Београд- Службени гласник, Београд, 2011.
 - Муџановић, Е.: *Posebne istražne radnje u suzbijanju korupcije u BiH – Između strateških ciljeva i pravnog okvira uređenja*, Transparency International BiH, Sarajevo
 - Николић, Р.: *Отворено о корупцији – Полиција*, Friedrich Ebert Stiftung, Београд, 2002.
 - Neild, R.: *Anticorruption and police integrity*, USAID, Virginia, 2000.
 - Омановић, С.: *Law of Evidence*, Правни факултет, Зеница, 2006.
 - Орловић, А.: *Antikorupcija u Republici Hrvatskoj*, Savet Evrope, Zagreb, 2014.
 - Osterburg, J.W, Ward, R.H.: *Criminal investigation: a method for reconstructing the past*, Elsevier: Anderson, Amsteradm, 2014.
 - Перић, Ж.: *Сведоци као доказно средство у новом југословенском грађанском судском поступку : два предавања на Коларчевом народном универзитету у Београду*, Г. Кон, Београд, 1934.
 - Петровић, В.: *Кривично-судски поступак*, св.1, Издање Одбора за уџбенике Стручног удружења студената права, Београд, 1947.
 - Петровић, В.: *Кривично-судски поступак*, св.2, Издање Одбора за уџбенике Стручног удружења студената права, Београд, 1947.
 - Петровић, В.: *О доказу*, Среска подружница Удружења правника НРС, Ниш, 1959.
 - Петровић, Н.: *Незаконити докази у кривичном поступку: мастер рад*, Правни факултет, Београд, 2013.
 - Phipsen, S., Burrows, R.: *Law of Evidence*, London, 1992.
 - Pieth, M.: *International Efforts to Combat Corruption*, Washington, 1999.
 - Roxin, C., Kern, E. und Schünemann, B.: *Strafverfahrensrecht*, 25. Auflage, Verlag C. H. Beck, München, 1998.
 - Sallyburg, S., Capra, D., Davis., A.: *Basic Criminal Procedure*, Thomson/West, Stt. Paul, Minn., 2009.
 - Симоновић, Б.: *Прибављање и оцена исказа пред полицијом и на суду*, Правни факултет, Крагујевац, 1997.
 - Симоновић, Б.: *Испитивање личности окривљеног у*

кривичном поступку и криминалистици: магистарски рад, Правни факултет, Крагујевац, 1985.

– Симоновић, Б.: *Криминалистика*, Правни факултет, Крагујевац, 2012.

– Симоновић, Б.: *Криминолошки, кривичноправни, кривичнопроцесни и криминалистички аспекти мотива кривичног дела: Докторска дисертација*, Крагујевац, 1990.

– Словић, Д. и др.: *Судски и правни докази*, Confineks, Београд, 2013.

– Стошић, З.: *Кривични судски поступак*, Београд, 1937.

– Соковић, С.: *Вештачење као доказ у кривичном поступку*, Правни факултет, Крагујевац, 1997.

– Соковић, С.: *Доказивање индицијама*, Јефимија, Крагујевац, 1997.

– Соковић, С.: *Индицијални докази у кривичном процесном праву и криминалистици: магистарски рад*, Правну факултет, Крагујевац, 1985.

– Соколовић, Р.: *Полиција и кривични поступак: супротстављање организованом криминалу*, Завод за уџбенике, Београд, 2006.

– Стојановић, З.: *Коментар кривичног Закона*, Службени гласник, Београд, 2006.

– Стојановић, З., Перић, О.: *Кривично право – посебни део*, Правна Књига, Београд, 2006.

– Stopp, M.: *Evidence Law in the trial process*, West Legal Studies, London, 1999.

– Swanson C., Chamelin, N.C., Territo, L.: *Criminal investigation*, McGraw-Hill, Boston, 2003.

– Savona, E., Mezzanote, L.: *Double Standards in Public Life: the Case of International Corruption*, Kluwer, 1997.

– Теофиловић, Н., Јелачић, М.: *Спречавање, откривање и доказивање кривичних дела корупције и прања новца*, Полицијска академија, Београд, 2006.

– Томановић, М., Чејовић, Б.: *Кривична дела корупције: злоупотреба службеног положаја, примање и давање мита и кривична дела са сличним обележјима*, Култура, Београд, 1990.

– Trankel, A.: *Reliability of evidence : methods for analyzing and assessing witness statements*, Beckmans, Stockholm, 1972.

– Узелац, А.: *Терет доказивања*, Правни факултет Свеучилиштва у Загребу, Загреб, 2003.

– Фатић, А.: *A GRECO PAPER – Corruption and anti-corruption policy in Serbia*, Transparency International Serbia, Beograd, 2001.

– Фејеш, И.: *Савремени криминалитет и доказно право*, Темерин, Нови Сад, 2002.

– Халиловић, Х.: *Предмети и трагови као извор сазнања о одлучним чињеницама у кривичном поступку*, Факултет за

- криминалистику, криминологију и сигурносне студије, Сарајево, 2010.
- Henigsberg, L., *Кривични поступак: оправним лековима: систематска излагања*, Издавачка кућа Геце Кона, 1933.
 - Henigsberg, L.: *Основни прописи судског кривичног поступка*, Ст. Кугли, Загреб, 1934.
 - Целић, Р.: *Сведочење као доказно средство*, Слово, Краљево, 1979.
 - Chisum, W.J., Turvey, B. E.: *Crime Reconstruction*, Boston: Elsevier Academic Press, Amsterdam, 2007.
 - Шипрага, Ј., Алексић, Ж.: *Криминалистика - методе*, Виша школа унутрашњих послова, Београд, 1986.
 - Шкулић, М.: *Организовани криминалитет – појам и кривичнопроцесни аспекти*, Досије, Београд, 2003.
 - Шкулић, М.: *Кривично процесно право – општи део*, Правни факултет, Београд, 2007.
 - Шкулић, М. и др.: *Кривично процесно право*, Правну факултет, Београд, 2013.
 - Шкулић, М.: *Увиђај и криминалистичке верзије*, Правни факултет, Београд, 1998.
 - Шкулић, М., Илић, Г.: *Нови законик о кривичном поступку Србије: како је пропала реформа: шта да се ради?*, Удружење јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца Србије, Београд, 2012.
 - Šikman, M., Pena, U.: *Прикривене операције и заштита од навођења на дело – спорна решења и могући предлози*, Зборник радова „Право и и форензика у криминалистици“, Београд, 2009.
 - Шубарић, Ј.: *Начело in dubio pro reo у кривичном поступку: Мастер рад*, Правни факултет, Београд, 2015.
 - Weaver, R., Abramson, L., Burkoff, J., Hancock, C.: *Principles of Criminal Procedure*, Thomson/West, ST. Paul, 2008.
 - Weston, P. B., Weells K.M.: *7th ed. Criminal investigation: basic perspectives*, Simon & Shuster, New Jersey, 1997.

14. Име ментора са образложењем

За ментора је предложен професор доктор Бранислав Симоновић, редовни професор Правног факултета, Универзитета у Крагујевцу.

Професор доктор Бранислав Симоновић рођен је 1958. године у Београду. Дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу 1982. године. На Правном факултету Универзитета у Крагујеву 1985. године је одбранио магистарски рад “Испитивање личности окривљеног у кривичном поступку и криминалистици”. Докторску дисертацију “Криминолошки, кривично-правни, кривично-процесни и криминалистички аспекти мотива кривичног дела”, одбранио је 1991. године на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

1992. године изабран је у звање доцента на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу, 1998. године у звање ванредног професора, а 2004. године у звање редовног професора.

Професор доктор Бранислав Симоновић у оквиру уже кривично-правне научне области предаје криминалистику.

Био је члан пројеката: Србија и Европско право, Слобода и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије и Правни систем Србије и стандарди Европске уније и Савета европе.

Аутор је више монографија и одобрених уџбеника за наставне предмете са уже кривичноправне научне области, више научних и стручних радова и учесник бројних домаћих и међународних конференција (комплетна биографија професора доктора Бранислава Симоновића доступна је на <http://e-cris.sr.cobiss.net/search/org.aspx?opt=3&lang=scr&id=157>).

Професор доктор Бранислав Симоновић не води више од 5 доктората истовремено а радови који га квалификују за ментора у складу са важећим прописима у задњих 10 година су:

SIMONOVIC, Branislav, PENA, Uroš. Policing Multiethnic Societies. У: CORDNER, Gary, CORDNER, AnnMarie, DAS, Dilip K. *Urbanization, policing, and security : Global perspectives*. London; New York: CRC Press, 2010, str. 229-256. [COBISS.SR-ID 512497328] **M14**

SIMONOVIC, Branislav. Strategic approach of criminal investigation police in crime combating. У: *Криминалистика и судбена експертиза : наука, обучение, практика = Criminalistics and forensic examination: science, studies, practice*: Санкт-Петербург: юридический факултет, 2012, str. 588-595. [COBISS.SR-ID 512768432] **M14**

SIMONOVIC, Branislav, EDELBACHER, Maximilian. Strategic approach of criminal investigation police in crime combating : (Comparative study of Austria and Serbia). У: MAVER, Darko (ur.), DOBOVSEK, Bojan (ur.), FRANGEŽ, Danijela (ur.). *Criminalistics/criminal investigation in Europe: state of the art and challenges for the future : conference proceedings, Ljubljana, September 22-23, 2011*. Ljubljana: Faculty of Criminal Justice and Security, 2011, str. 43-45. [COBISS.SR-ID 512682416] **M14**

SIMONOVIC, Branislav. Ubistvo pri bezobzirnom nasilničkom ponašanju : (krivično-pravni, motivacioni aspekti, dokazivanje i prevenica). *Pravni život*, 1998, god. XLVII, str. br.9, str. 1590-180. [COBISS.SR-ID 512143024] **M51**

SIMONOVIC, Branislav, ŠIKMAN, Mile. Neka iskustva u realizaciji tužilačkog koncepta istrage u Republici Srpskoj. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2009, knj. 530, br. 10, str. 453-465. [COBISS.SR-ID 512455344] **M51**

SIMONOVIC, Branislav, PLANOJEVIC, Nina. Međunarodni standardi prevencije korupcije u javnom sektoru i domaće право. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2010, knj. 539, br. 9, str. 785-806. [COBISS.SR-ID 512634544] **M51**

SIMONOVIC, Branislav, ĐURĐEVIĆ, Zoran, OTAŠEVIĆ, Božidar. Implementacija međunarodnih standarda u sprečavanju nasilja na sportskim priredbama u Republici Srbiji. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2011, knj. 547, br. 9, str. 687-704. [COBISS.SR-ID 512697520] **M51**

SIMONOVIC, Branislav. Istina, izvesnost i Zakonik okrivичном postupku Srbije iz 2011. године. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2012, knj. 555, br. 9, str. 801-

814. [COBISS.SR-ID 512823216] **M51**

SIMONOVIĆ, Branislav, TURANJANIN, Veljko M. Sporazum o priznanju krivičnog dela i problem neistinitog priznanja. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2013, knj. 564, br. 10, str. 17-31. [COBISS.SR-ID 512961968] **M51**

Simonović, Branislav; Otašević, Božidar; Đurđević Zoran, Kriminalne kariere vodij nogometnih navijaških skupin v Srbiji, *Revija za kriminalistiko in kriminologijo*, 2/2014, 65 (2), [COBISS.SR-ID 513029296] **M23**

SIMONOVIĆ, Branislav, ĐURĐEVIĆ, Zoran, SOKOVIĆ, Snežana. Test integriteta kao mera suzbijanja korupcije u policiji. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2016, knj. 583, br. 9, str. 699-711. [COBISS.SR-ID 513268656] **M51**

SIMONOVIĆ, Branislav, EDELBACHER, Maximilian, NURGALIYEV, Bakhit. Reactive and proactive measures of police corruption control: comparative study in three countries. Y: ETERNO, John A. (ur.), et al. *Global issues in contemporary policing*. Boca Raton, FL: CRC Press, [2017] , str. 63-93, [COBISS.SR-ID 513308848] **M14**

SIMONOVIĆ, Branislav, ĐURĐEVIĆ, Zoran, OTAŠEVIĆ, Božidar. Violence at sporting events : the European standards of police procedures and practice in Serbian. Y: ALBRECHT, James F. (ur.), et al. *Policing major events: perspectives from around the world*, (International Police Executive Symposium co-publications). Boca Raton: CRC Press, Taylor & Francis Group, [2015] , str. 1-24. [COBISS.SR-ID 513109680] **M13**

SIMONOVIĆ, Branislav, BOŠKOVOĆ, Goran. Symbiosis of Politics, the Shadow Economy, Corruption, and Organized Crime in the Territory of the Western Balkans : the Case of the Republic of Serbia. Y: EDELBACHER, Max (ur.), KRATCOSKI, Peter C. (ur.), DOBOVŠEK, Bojan (ur.). *Corruption, fraud, organized crime, and the shadow economy*, (Advances in police theory and practice). Boca Raton, FL: CRC Press, 2016, str. 111-123. [COBISS.SR-ID 513197232] **M14**

СИМОНОВИЋ, Бранислав. Анализа изазова у сарадњи полиције и правосудних органа. Y: SIMEUNOVIĆ-PATIĆ, Biljana. *Тематски зборник радова. #Том #1*. Београд: Криминалистичко-полицијска академија: Фондација "Ханс Зајдел"; Крагујевац: Правни факултет Универзитета, 2017, стр. 207-220. [COBISS.SR-ID 513325744] **M31**

SIMONOVIĆ, Branislav, BUSARČEVIĆ, Miroslav. Firearm identification on the base of the atypical traces : (education through the case studies). Y: *Kriminalistika ir teismo ekspertologija : mokslas, studijos, praktika = Criminalistics and forensic expertology : science, studies, practice = Kryminalistyka i ekspertologia sadowa: nauka, studia, praktyka. 12: zbior artykulow naukowych*. Vilnius, Varšuva: Lietuvos teismo ekspertizes centras, Varšuvos universitetas, 2016, str. 522-533, ilustr. [COBISS.SR-ID 513238704] **M14**

15. Научна област докторске дисертације

Предложена докторска дисертација кандидата Богдана Јанковића припада области правних наука и то у ужој кривичноправној научној области.

16. Научна област чланова комисије

Комисију за оцену научне заснованости теме за израду докторске дисертације и испуњености услова кандидата чине:

Др Снежана Соковић, редовни професор Правног факултета, Универзитета у Крагујевцу, ужа кривичноправна научна област;

Др Станко Бејатовић, редовни професор Правног факултета, Универзитета у Крагујевцу, ужа кривичноправна научна област;

Др Милан Шкулић, редовни професор, Правног факултета, Универзитета у Београду ужа кривичноправна научна област.

17. Закључак и предлог комисије

Имајући у виду све наведено, Комисија је извела следеће закључке:

1. Пријава теме докторске дисертације коју је кандидат поднео садржи све елементе и доказе о наводима, прописане одговарајућим актима Факултета и Универзитета па ју је Комисија оценила као потпуну и узела у разматрање.

2. Кандидат је положио све испите и завршио остале обавезе предвиђене за 1. и 2. годину студијског програма докторских академских студија на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу на ужој кривичноправној научној области, и тако стекао прописани број бодова и уписао 3. годину докторских студија. Кандидат је обавио и потребан број научних и стручних радова из научне области из које пријављује тему дисертације. Комисија констатује да је кандидат тиме испунио све услове предвиђене одговарајућим прописима факултета и универзитета за пријаву теме докторске дисертације.

3. Комисија констатује да тема докторске дисертације коју је кандидат предложио припада научној области изабраног студијског програма и научној области за који је Правни факултет Универзитета у Крагујевцу матичан – у складу са чланом 1 и 4 Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације Универзитета у Крагујевцу. Тема предложене дисертације из уже кривичноправне научне области, предвиђене Статутом факултета; из предмета криминалистика, као једног од предмета који је кандидат изабрао у току студија; и у оквирима је СИР – избор теме докторске дисертације – све у складу са Правилником о докторским студијама Правног факултета Универзитета у Крагујевцу.

4. Комисија сматра да је предложена тема добро формулисана и образложена и да је пододна за обимнију научну обраду у форми докторске дисертације, јер је реч о недовољно истраженој и актуелној теми. С обзиром на

савремене тенденције у сузбијању корупције, а које постоје како на међународном тако и регионалном и националним нивоима, те како се до сада у научним радовима није на један свеобухватан начин анализирано питање доказивања кривичних дела корупције, решење које ће бити предложено у дисертацији представљаће прилог за решавање једног веома важног проблема у нашем правном систему. Проблем је комплексан и у теорији и у пракси контроверзан, будући да задире у саму срж корупције као друштвеног феномена. На основу анализе теоријских поставки, законских решења, истраживања праксе у вези са доказивањем кривичних дела корупције, моћи ће да се извуку повратни закључци и предлози који ће помоћу у разумевању и унапређењу теоријског, законског и практичног аспекта доказивања ове врсте кривичних дела. Вредност овог приступа је у томе што би се створио “модел анализе доказних поступака” не само за кривична дела корупције, што је примарно циљ, већ би се дефинисао и “универзални инструмент истраживања”, који се може користити за све врсте кривичних дела. У томе и лежи примарни значај ове дисертације, јер би се установио нови приступ анализе доказа, који до сада није постојао ни у домаћим ни у страним научним круговима.

Комисија сматра да су предмет хипотетички оквири истраживања исправно постављени; циљеви дисертације реални и адекватни; а структура и оквирна садржина дисертације да су начелно у складу са њима. Такође смо мишљења да предложеним методама планирана истраживања могу реализовати, да она осигуравају научни приступ дефинисаним проблемима као и да очекивани резултати овако замишљених истраживања могу бити нови и представљати допринос развоју научне мисли. Литература коју је кандидат навео је квалитетна, довољног обима и у потпуности одговара предмету дисертације. Коначно, комисија закључује да је предложена тема научно заснована и подобна за израду докторске дисертације.

5. Комисија констатује да је професор доктор Бранислав Симоновић који је предложен за ментора, редовни професор на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу – биран за ужу кривичноправну научну област из које се дисертација припрема; - да има објављене радове у часописима и на конференцијама одговарајућих категорија и прописани број и структуру бодова у последњих 10 година који га квалификују за ментора у складу са важећим прописима; - и да не води више од 5 доктората истовремено – све у складу са чланом 4 Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације Универзитета у Крагујевцу.

Узимајући у обзир све изнете закључке, Комисија предлаже наставно – научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу да Богдану Јанковићу одобри израду докторске дисертације под називом “Криминалистички и правни аспекти доказивања кривичних дела корупције”.

Комисија прихвата предлог кандидата и за ментора предлаже др Бранислава Симоновића, редовног професора Правног факултета,

Универзитета у Крагујевцу, ужа кривичноправна научна област.

КОМИСИЈА:

Др Снежана Соковић, редовни професор Правног факултета Универзитета
у Крагујевцу, ужа кривичноправна научна област

Др Станко Бејатовић, редовни професор Правног факултета Универзитета
у Крагујевцу, ужа кривичноправна научна област

Др Милан Шкулић, редовни професор, Правног факултета Универзитета у
Београду ужа кривично-правна научна област